

[Bouet.]

Kommunes Embedsmænd, der viser, at en Aftrapning foretaget saaledes som Tanken har været, vil betyde en Besparelse af 1,8 Mill. Kr. Jeg har fremhævet, at Gennemførelsen af Forslaget med Hensyn til Overbetaling vilde betyde en Besparelse af ca. 2 Mill. Kr. — der har vi altsaa alene de 3,8 Mill. Kr. Og jeg har nævnt med Hensyn til Henlæggelser til Udvidelsesfond, at der f. Eks. for 1927—28 er budgetteret henlagt 3 406 000 Kr. og for 1928—29 4 Mill. Kr. alene af Elektricitetsværkernes Overskud, og at det ifølge Vedtægterne er unødvendigt at henlægge mere til Elektricitetsværkernes Udvidelsesfond, saaledes at der her vilde blive et ganske respektabelt Beløb paa nogle Millioner Kroner, som kunde anvendes til Skattnedsættelser.

Nu ved jeg jo meget godt, at man fra socialdemokratisk Side i Københavns Kommunalbestyrelse vil søge at faa gjort Gasværkerne og Elektricitetsværkerne til en Enhed og derved forandre Reglerne for Henlæggelser til Udvidelsesfondene, men jeg har virkelig paavist, at der er Midlet til Stede til en Skattnedsættelse med de første 10 pCt.

Det ærede Medlem fremhævede nu, at Budgettet for det kommende Aar udviser et stort Underskud, og at de 3 Mill. Kr. allerede er spist, og saa vilde det være umuligt for mig at spise dem en Gang til. Jeg maa sige med Hensyn til dette Underskud, at jeg vil først se Giraffen, thi Borgmester Hedeboel har før i Københavns Borgerrepræsentation forsikret Forsamlingen om, at der vilde blive et Underskud paa saa og saa mange Millioner, og naar det saa kom til Stykket, var dette Underskud blevet borte, og der var i Stedet for blevet Balance. Derfor siger jeg: jeg vil først se Giraffen, jeg vil se det Underskud, før det for mig staaer som noget afskrækkende.

Og skulde det nu endelig ske, at man i et enkelt Aar for at lette Borgerne skulde blive nødt til ikke at henlægge til en af disse mange Fond — hvilket jeg dog ikke tror vil blive nødvendigt —, saa er der for mig personligt ikke noget afskrækkende deri, men jeg indrømmer, at det er det sidste, min Gruppe vil gaa til, idet vi mener, at Kommunen skal drives som en almindelig Forretning, saaledes at der henlægges og amortiseres paa almindelig forretningsmæssig Maade.

Jeg mener saaledes, at vort Forslag hviler ikke bare paa god Tro, men at vi har Beviser for, at der er Mulighed for saadanne Skattnedsættelser. Jeg har overhovedet

ikke i denne Forbindelse nævnt Spørgsmaalet om Hospitalstaksterne; der er fra vor Side tidligere stillet Forslag herom, som vilde medføre forøget Indtægt for Københavns Kommune, uden dog at komme til at virke urimeligt overfor Københavns Borgere.

Som Svar paa min Forespørgsel til den højtærede Minister om, hvorledes det gik med den Henvendelse, der fra Københavns Kommunalbestyrelse var sket om at blive ligestillet med de øvrige Kommuner her i Landet med Hensyn til Refusion paa forskellige Omraader, til Overformynderriet, til Skolerne o. s. v., o. s. v., til hvilken Henvendelse der sluttede sig en meget detailleret Opgørelse, sagde den højtærede Indenrigsminister, at jeg jo for min Part ikke vilde anerkende, at i Diskussionen mellem København og Frederiksberg var den københavnske Opgørelse rigtig, og at det derfor var underligt, at jeg nu blankt gik ind for Københavns Kommunes Opgørelse.

Jeg skal hertil sige, at Forholdene er jo forskellige. I Forholdet mellem København og Frederiksberg foreligger der ikke alene en Opgørelse for Københavns Kommune, men ogsaa en detailleret Opgørelse for Frederiksberg Kommune, og der er det altsaa muligt for mig paa Basis af disse Opgørelser at danne mig et Skøn over, hvad der er rigtigt; men i Forholdet mellem Københavns Kommune og Staten foreligger der indtil Dato kun en Opgørelse fra Københavns Kommune, og der maa jeg, som ikke kan dømme ud fra andet end det, som Embedsmændene og Administrationen i Københavns Kommune har kunnet udregne, have Ret til ud fra denne Udregning at sige til den højtærede Indenrigsminister: Værsgod, her ligger en Regning, som vi præsenterer den højtærede Regering, og saa spørge om, hvornaar vi faar Svar.

Det er det, jeg har gjort, og jeg synes, det er ganske naturligt, at jeg har spurgt, hvornaar vi kunde forvente et Svar. Den højtærede Indenrigsminister sagde — saadan forstod jeg det i hvert Tilfælde —, at der kunde komme en Forhandling i Gang — det maatte formodentlig blive mellem Københavns Kommunalbestyrelse og Regeringen —, og jeg tillader mig derfor at spørge: Hvornaar mener den højtærede Minister, at denne Forhandling kan komme i Gang.

Det ærede Medlem Hr. Stauning og jeg kommer naturligvis ikke hinanden nærmere, selv om vi fortsætter denne